

אירוע פרידה – רון שרצר

רון בן דודי האהוב,

" אם בארזים נפלה השלהבת

מה יגידו אזובי הקיר?? "

אתה לוחם אמיתי

שימשת עבורי דוגמה

. בהענקת תשומת לב לפרטי החיים / המחלה .

הרצון להתמודד , ההתגייסות העמוקה לריפוי

. והרצון להוכיח שניתן לנצח את הסטטיסטיקה .

המהלך היה בכמה רמות :

1. לימוד הנושא.
2. העמקת ידע והפיכתו למשמעותי.
3. חשפת אותו לכולנו , ה" בורים " וה"תמימים " (בנושאי מחלת לבלב 4).
יצרת מאגר שלם שישאר אחריו לבאים בתור.
כתבת בשטף את מחשבותיך , ניסיונך והרהורי ליבך.

כל יום שישי , כשהגיע הפוסט שלך ,

ישבתי וקראתי .

למדתי ממך .

הרהרתי בך ובתהליכים שאתה עובר.

ידעתי שמאחוריך נמצאת ב-100% עליזה המלאכית ,

אהבת חייןך.

ונזכרתי בילדות שלנו .

אנחנו 2 בני דודים במעין צבי.

ילדים לאמהות האחיות , ניצולות השואה

(שולמית- פרידל ושושנה – סוזי),

ששמן השני הוא : נלחמים תמיד !

על כל דבר , קטן כגדול .

למדת מהן ופעלת בדרכים שלך.

אתה היית בן דודי האהוב תמיד.

גדול ממני בכמה שנים .
הצטיירת בעיני כשובב, כריזמטי ואמיץ .
מלא באהבה לכולם, עם אמביציה אין סופית.

אותן תכונות ליוו אותך כל חיך
והביאו אותך למקומות שבחרת .
עשית שינויים גדולים ,
שתאמו את צורכי המשפחה ושלך.
עזבת את מעין צבי
עברת לשדה בוקר .

למדה הנדסה .
עבדת שנים רבות במפעל "כיל רותם " .
משדה בוקר עברתם לערד ,
ומשם לרחובות ועד הלום.
(בדרך ודאי שכחתי חלק גדול.)

אני עצובה ומהורהרת מהפרידה ממך.
אבל אני יודעת
שהאומץ שלך ילווה אותך תמיד.
לימדת את כולנו לא לפחד מהמוות
וגם היום יצרת עבור כולנו סוג של טיפול קבוצתי
על איך עושים את זה נכון.

תודה על מי שאתה
אוהבת אותך מאד

אראלה